

Ved Anna og Enoch Nielsens

Sølvbryllup

den 1. December 1942.

85 år | 10.11.67

En af Nørre Åbys kendte og højt værdsatte håndværksmestre, murermester Enoch Nielsen, Vibyvej, fylder torsdag den 30. november 85 år.

Sit fag lærte han i Entekær hos daværende murermester Hans Chr. Hansen. Efter endt læretid rejste han til Nørre Åby og tog plads hos murermester Anders Nielsen. Her arbejdede han som svend nogle år indtil 1912, da han nedsatte sig som selvstændig murermester i Nørre Åby. Enoch Nielsen var meget dygtig i sit fag og fik derfor hurtigt meget at bestille. Han har opført mange af Vestfyns store gårde og mange huse, både til beboelse og til forretningsbrug i stationsbyen. På travle tider havde han ofte 17-18 mand i arbejde. Nu har Enoch Nielsen overdraget ledelsen af arbejdet på byggepladsen til sønnen Agner Nielsen, der er trådt i faderens fodspor som murermester. Endnu så sent på året har de en stor beboelsesejendom under opførelse i Åbylund tæt op til stationsbyen. Det varer sikkert ik-

10-11-67
ke længe, før landsbyen Åbylund er sammenbygget med stationsbyen.

Enoch Nielsen fører stadig selv sine regnskaber, og i disse moms-tider er det ganske godt præsteret af en 85-årig. Af sine mange kunder og naboer og venner er han meget afholdt for sin hele reelle og tjenstvillige færd, og mange vil sikkert benytte lejligheden til at sige ham tak for hans gode virke for by og egn gennem de mange år.

Mel.: Der er et Land -

Det var engang for mange Aar tilbage, der gik en Mand saa ene og forladt. Med sine Drenges smaa, han nok det mærked, at de i Hjemmet var hans bedste Skat. Han tænkte, hvem skal nu i Hjemmet hygge, og lave Mad til mine Drenges smaa. Med hvem skal sammen jeg vor Fremtid bygge, og hjælpe med at skabe gode Kaar.

Det Enoch var, den flinke Murermester, han tænkte sit, den Dag, da Anna kom. Men hun tog fat med god og ærlig Vilje, ja, det var det, just Enoch syntes om. Hun værnede glad om de smaa, raske Drenges, og voksede gjorde de fra Dag til Dag. Til sidst saa blev det klart for Enoch, en er ej saa godt, men bedre fælles Sag.

En skønne Dag de kom som Mand og Kone derhjem til deres hyggelige Vraa. Og Enoch flittigt brugte Murerskeem, han byggede Huse mange, store, smaa, mens Anna gik saa trofast om derhjemme, ja, hun hjalp til, saa der blev gode Kaar. Og Børnene de blev til store Drenges, de nu som voksne Mænd iblandt os gaar.

De fem og tyve Aar er nu henrundne, paa Vibyvejen smukt et Hus der staar. Og Børn og Børnebørn saa glade samles, at fejre Dagen for de svundne Aar. — Endnu staar rank den Brudgom i sin Stue, og Bruden trofast ved hans Side staar. Saa hjertelig til Lykke nu paa Dagen med Tak for alt i de henrundne Aar.

Vi ønske vil, trods Krig og svære Tider, at I maa følges ad i samme Aand endnu i mange Aar, og her vi siger jer Tak for hver en venlig udstrakt Haand. At eders Børn jer Solskin hjem maa bringe, naar I mod Livets Aften stunder frem. Saa deres glade Stemmer mod jer klinger: Hav Tak for Glæden fra vort Barndomshjem.

Til Slut dog og en Hilsen der skal lyde fra eders Genbo, tit jeg til jer kom. For venlig Hjælpsomhed i Sorg og Modgang, ja, det er det, min Tak sig drejer om. Og saa vi slutte vil, og der skal lyde endnu et Ønske for vort Brudepar: At Dagen uforglemmelig maa blive og slutte med mangfoldige Hurraer. —

A. & B.